

ТЕНДЕНЦІЇ МИСТЕЦЬКОЇ СТРАТЕГІЇ САКСОФОНІСТІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ПЕКІНСЬКОЇ КОНСЕРВАТОРІЇ

Ши СІНЬ – здобувач III освітньо-наукового ступеня кафедри історії музики,
Львівська національна музична академія ім. М. В. Лисенка
<https://orcid.org/0009-0004-4503-9707>
<https://doi.org/10.35619/ucpmk.51.1021>
irant2007@ukr.net

Проведена розвідка здійснена для заповнення певних прогалів в українському та китайському музикознавстві щодо ствердження пекінської школи як першого та одного з найпотужніших осередків у китайському саксофонному мистецтві і світовому музичному просторі. Методологія дослідження спирається на поєднання міждисциплінарного підходу і поєднання комплексу методів, до якого входять культурологічний, хронологічно-фактологічний, джерелознавчий, музикознавчий, біографічний та наративний. Наукова новизна дослідження полягає у зібранні маловідомих фактів з творчих біографій провідних саксофоністів Центральної Пекінської консерваторії Лі Маньлуна, Ян Туна, Ван Є і Гай Цюня, без мистецьких надбань яких неможливо осмислити тенденції розвитку сучасного саксофонного мистецтва Китаю.

Ключові слова: Центральна Пекінська консерваторія, сучасні саксофоністи, творча діяльність, сольне та ансамблеве виконавство, репертуар, міжнародна співпраця.

Постановка проблеми. Як відомо, на тлі тривалого розвитку західноєвропейського саксофонного мистецтва, у Китаї професійна академічна гра на саксофоні постає доволі молодою галуззю. Адже уперше відділення саксофонної гри тут відкрито на факультеті інструментальної музики в Центральній Пекінській консерваторії лише 1998 р. Проте, за період, що ледь перетнув рубіж чверті століття, на сучасному етапі результати сукупної праці пекінських саксофоністів у галузях сольного та ансамблевого виконавства, композиторської творчості, інтерпретації музичних творів, перемог на міжнародних конкурсах тощо, презентують досягнення, безумовно здатні своєю значущістю конкурувати зі світовими.

Метою статті є виявлення та характеристика аспектів творчої діяльності найяскравіших педагогів саксофона Центральної Пекінської консерваторії початку XXI ст. в усьому різноманітті їх проявів та з точки зору індивідуальних прагнень і взаємодії зі світовими музикантами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналітичним матеріалом дослідження сучасного стану китайського саксофонного мистецтва стали наукові розробки авторів останніх десятиліть: «Історія сучасної китайської музики» Ван Юйхе [1], яка аналізує історичний контекст, необхідний для розуміння місця саксофонного мистецтва в сучасній китайській та світовій музичній культурі; статті Ду Ліна «Лі Маньлун – флюгер китайських саксофоністів» [3] і Ло Куна «Саксофон у музичній творчості Китаю (на прикладі діяльності Лі Маньлуна)» [4] та матеріали інтернет-сайту «Видатні диригенти сучасності» [2] стали важливими для дослідження напрямків та оцінки мистецької діяльності засновника класу саксофона в Китаї Лі Маньлуна; вивчення праці Лю Мейхуань «Формування та становлення музичної культури у закладах вищої освіти Китаю» [7] дозволило виокремити персоналії представників молодшого покоління саксофоністів Центральної Пекінської консерваторії Ян Туна, Ван Є і Гая Цюня, систематизувати їх творчі досягнення та довести визнання їх авторитету в Китаї і міжнародній арені; вивчення матеріалів статей Лоу Яна «Дослідження інтеграції національних елементів і сучасних технік у творах для саксофона» [5] та Лу Сінхая «Короткий аналіз творів для саксофона та виконання» [6] дозволило узагальнити характерні стилістичні риси творів сучасних китайських саксофоністів, що, на думку автора, стало важливим для досягнення синергії в них національних традицій і західних модерних композиторських технік; статті Мей Сун «Дослідження застосування китайських творів у квартеті саксофонів» [8] – про виникнення квартетів саксофоністів у Китаї та їх репертуар.

Завданням публікації є визначення досягнень та індивідуальних напрямків мистецької діяльності провідних саксофоністів Центральної Пекінської консерваторії.

Виклад основного матеріалу. Від 1998 р. після Центральної Пекінської консерваторії до теперішнього часу в Китаї вже відкрито і потужно працюють відділення професійної гри на саксофоні ще у 18 закладах вищої освіти, що знаходяться в найкрупніших містах або центрах окремих провінцій. Серед них – Шанхайська, Сичуанська, Уханська, Чжецзянська, Тяньцзинська, Хенанська, Шеньянська, Харбінська, Сіанська консерваторії, Сінхайська музична консерваторія в Гуанчжоу, а також в університетах мистецтв, де були відкриті оркестрові відділення – Сучжоуському, Хебейському, Нінсянському, Нанкінському, Аньхойському, Цзілінському, Шаньдунському та в Китайському університеті Мінзу в Пекіні і Гуйчжоу.

У кожному з цих навчальних закладів виділилась когорта видатних саксофоністів, які, розробляючи

стандарти навчання в системі вищої освіти, показали високі результати власного мистецтва і виховали чималу кількість яскравих педагогів та виконавців наступних поколінь, що займають переможні місця на китайських і міжнародних конкурсах, беруть участь у різноманітних міжнародних творчих та наукових проєктах, гідно презентуючи китайське саксофонне мистецтво на Батьківщині та на світовій арені.

На прикладі діяльності провідного саксофонного центру Китаю – Пекіна спробуємо окреслити найважливіші досягнення у розробці мистецької стратегії найбільш яскравих із тих саксофоністів, що підтверджують визнання результатів їх праці та здобуття високого міжнародного авторитету.

Серед найбільш видатних у Пекіні відзначимо здобутки Лі Маньлуна, Ян Туна, Ван Є і Гай Цюня. Особливою постаттю в цьому ряді став засновник класу саксофону в Китаї Лі Маньлун (*Li Manlong*, 1963–2020 рр.). Китайські ЗМІ назвали його «Хрещеним батьком китайського класичного саксофону». Наведемо лише декілька відгуків видатних музикантів, які підтверджують ступінь поваги, визнання та найвищої оцінки його діяльності. Один із найвидатніших саксофоністів сучасності, президент Всесвітньої асоціації саксофоністів та професор Паризької консерваторії в 1988–2025 рр., що створив найпрестижніший клас саксофона в світі, Клод Делангль за видатні досягнення у педагогіці, виконавстві та інтерпретації музичних творів назвав Лі Маньлуна «китайським Марселем Мюлем»¹, «піонером системи професійного викладання гри на саксофоні та провідною фігурою в китайській саксофонній музиці»; «Я бачу світле майбутнє китайського виконавського мистецтва на саксофоні у викладанні та виконанні запрошеного професора Лі Маньлуна, а також у швидкому зростанні його учнів» [4; 135–137]. Визнаний серед найяскравіших постатей світового диригентського мистецтва Зубін Мета за віртуозне виконання партії саксофону в опері «Турандот» Дж. Пуччіні² назвав його «винятково досвідченим у Китаї музичним педагогом і виконавцем, що заслуговує найвищої поваги» [2]. Дослідник, професор Пекінської консерваторії Ду Лін – «флюгером китайських саксофоністів, досягнення якого зростають за прогресією, подібною до спіралі» [3; 84], а постійний відвідувач лекцій Лі Маньлуна, Ло Кунь – «найбільше затребуваним у різноманітних музичних інституціях Китаю, Франції та США» [4; 136–137].

Лі Маньлун – вихованець класу кларнета у Чжана Ву і Тао Чуньсяо став організатором та першим очільником відділу саксофону в Центральній Пекінській і Китайській консерваторії музики і паралельно працював у Китайському університеті Мінцзу, в Центральному університеті національних меншин та в Пекінському університеті мистецтв Лонг-Айленду. Професор постає автором майже 20 перших китайських підручників та навчальних посібників, серед яких «Метод гри на саксофоні», «Основні методи навчання гри в саксофонному ансамблі» (цією працею заповнив прогалину у вітчизняній педагогічній практиці), «Виконання народних мотивів на саксофоні», «Курс оцінювання іспитів з гри на саксофоні у Центральній Пекінській консерваторії», «Сандартна програма іспитів з гри на саксофоні в КНР» із супровідними відео-компакт-дисками, що містять понад 100 творів (у подібній теоретично-практичній формі створення навчальних матеріалів для студентів Лі Маньлун став новатором, практику якого відразу запозичили методисти інших факультетів китайських та світових ЗВО). Також Лі Маньлун здійснив експертний аналіз і розробив унікальні інтерпретації понад 600 класичних і сучасних сольних та ансамблевих творів, що відкрили нові обрії репертуару і вважаються вказівниками для китайської виконавської сценічної практики. Вибравши шість найбільш талановитих учнів зі свого класу, заснував Ансамбль саксофонів Центральної Пекінської консерваторії, з яким виборов шість перших місць у Національному конкурсі духових інструментів, чим викликав справжній фурор у музичному світі.

Стратегію розбудови власних принципів педагогіки та методичної праці завжди поєднував із виконавською практикою. Для цього став організатором великої серії циклічних концертів, серед яких «Вечори красивої музики для саксофона», «Китайсько-французький концерт саксофонної музики», «Спільний концерт студентів і педагогів Центральної Пекінської консерваторії», в яких виконувались переклади Лі Маньлуна національних фольклорних, найбільш улюблених китайських мелодій та твори сучасних зарубіжних композиторів П'єра Булеза, Астора П'яццолі, Лучано Беріо, Тору Такакміцу та ін.; спеціальні виступи ансамблю саксофоністів під назвою «Вхід до музичної зали», які надали столичним слухачам глибше пізнання краси звучання різновидів інструменту, «Концерт саксофоністів материкового Тайваню», спільно з саксофоністами зі США «Прекрасна ніч із саксофоном». Справжнім явищем стала нова для китайського духового мистецтва і китайського культурного соціуму організовувана ним серія «Концерти творів жінок-композиторок світу», натхненником ідеї проведення якої став створений Клодом Деланглем альбом «A Saxophone for a Lady».

Як композитор, окрім перекладень фольклорних та популярних китайських мелодій, Лі Маньлун постає автором власних творів для саксофона, серед яких виділяються сольні композиції «Мій батько» і «Медитація», музика до низки кінострічок та телевізійних шоу. Твори Лі Маньлуна характеризуються пошуками нових засобів музичної виражальності і специфічних прийомів гри [5; 88], наприклад – використання звучання обертонів, техніки виконання субтонів, фруллято, закритого слепу, що сприяє наданню виконавцям більшої творчої свободи.

Як педагог, Лі Маньлун підготував у своєму класі значну кількість яскравих саксофоністів. Найвідомішими з них постають Гао Сінь, Тан Дунь, Шао Ен і Тан Мухао [7; 222], які, збираючи аншлагові аудиторії, власною виконавською діяльністю презентують і підтверджують ефективність школи свого наставника на всіх континентах світу.

Пристрасно відданий своєму інструменту, Лі Маньлун постійно дбав про розширення засобів його музичної виражальності та виконавських колористичних можливостей, розробивши, зокрема, систему звукових ударних ефектів на саксофоні, за яку отримав національний патент [1; 174].

Сприяючи розвитку китайської саксофонної індустрії, обрав шлях постійного обміну досвідом та співпраці з провідними світовими виконавцями і педагогами різних національних шкіл, а також із науковцями і композиторами, серед яких – французи Клод Делангль і Жан-Марі Лондейкс, канадієць Пол Броді, італійці Федеріко Мондельчі і Міхель Мадзоні, бельгійці Алан Крепен і Стів Урбан, а також українці Юрій Василевич та Володимир Рунчак. Проводив безліч майстер-класів у Китаї та консерваторіях Західної Європи, виступав із доповідями на міжнародних симпозіумах саксофоністів із темами, що висвітлювали найрізноманітніші питання виконавства та моделей викладання саксофона, виборював у світових вишах стипендії для особливо обдарованих китайських студентів [3; 4].

У класі саксофона оркестрової кафедри Центральної Пекінської консерваторії успішно працюють представники молодшого покоління Ян Тун, Ван Є і Гай Цюнь.

Незважаючи на молодий вік, Ян Тун (*Yang Tong*, нар. 1983 р.) вже є провідним педагогом відділу саксофону (працює на відділі від 2011 р.), одночасно обіймає посаду віце-президента Гонконгської міжнародної асоціації кларнетистів і саксофоністів (HKISPA). Ян Тун є випускником класу професора кларнета і саксофона Су Цзяньпея, а від 2005 р. продовжив навчання в Національній консерваторії у м. Бордо (Франція) в класі професорів Марі-Бернадett Шарпозьє і П.-С. Мьоже. Цей навчальний заклад талановитий та амбіційний Ян Тун обрав з огляду на те, що саме в ньому 1995 року засновано Європейський центр саксофону, де збирались усі нотні і теоретичні матеріали з саксофонного мистецтва.

Творча біографія Ян Тона вирізняється рядом знакових подій. Під час навчання в Бордо виконавський талант китайського саксофоніста проявився настільки яскраво, що відомий французький композитор-модерніст Франсуа Россє написав спеціально для нього твір «*Sure un îlot de la Riviere*» («На острівці в річці»), який 2006 р. Ян Тон виконав на XIV Всесвітньому конгресі саксофоністів у Словенії і отримав численні схвалення виконавців усього світу. Того ж року у Франції (м. Анже) він посів III місце на конкурсі саксофоністів підвищеної складності, за що отримав нагороду від міської влади Бордо. Після цього вирушив до Швейцарії, де запрошений до складу септету солістів для виконання твору італійського композитора-модерніста Лучано Беріо «*Sequenza 7b Port Saxophone Soprano*». Твір із великим успіхом виконувався у Берні, Лозанні та Б'єлі [6; 28]. 2009 р. разом з європейськими та азійськими виконавцями модерної музики взяв участь у музичному заході «*Ars en Ombre*» на XV Всесвітньому конгресі у Бангкоку. Після повернення до Китаю удостоєний честі виступити на фестивалі «Перший китайський голос саксофоніста» у Пекіні, а на першому «Пекінському літньому міжнародному таборі саксофоністів», що проходив у Центрі міжнародних обмінів Міністерства культури, читав лекції з авангардного саксофонного виконавства поряд із професорами зі США, Франції та Південної Кореї. Після цього отримав запрошення працювати на посаді професора у Школі мистецтв Нанкінського університету та в Центральній Пекінській консерваторії, де розвиває педагогічну діяльність до теперішнього часу [7; 8].

До числа найбільш яскравих учнів Ян Тона належить Лі Пей (*Li Pei*, нар. 1990 р.), який від 2014 р. є постійним учасником програми «Видатні інноваційні таланти» Центральної консерваторії музики. Він неодноразово досягав видатних результатів на міжнародних конкурсах, зокрема, II місця на VI Міжнародному конкурсі саксофоністів та кларнетистів *Accordi*, статусу чемпіона в категорії дерев'яних духових інструментів на Міжнародному музичному конкурсі у Південній Кореї (м. Інчхон, 2025) та срібної медалі в категорії саксофоністів для молоді на XIX Міжнародному конкурсі молодих виконавців в Італії. В теперішній час він викладає гру на саксофоні в школі Ієгуді Менухіна у Ціндао (місто в Китаї на сході провінції Шаньдун).

Одночасно Ян Тон здійснює активну сольну виконавську діяльність, обираючи для концертних програм твори сучасної музики. Серед знакових концертів – виступи у Великому театрі Тяньцзіня, в Академії виконавських мистецтв у Гонконгу, Культурному центрі Гете, у Великому палаці королів Таїланду в Бангкоку, а також провів велику кількість концертів для студентів і педагогів консерваторій та університетів Китаю. Бере активну участь у суддівських складах міжнародних конкурсів молодих виконавців. Відзначений «Національною нагородою за видатний інноваційний талант» та «Висококласний саксофонний виконавець».

Серед молодих педагогів саксофона Центральної Пекінської консерваторії виділяється постать Ван Є (*Wang Ye*, нар. 1992 р., вихованка класу професора Ван Хенга у Тяньцзінській консерваторії, де вже під час навчання працювала директоркою квартету саксофоністів). У тринадцятилітньому віці її прийнято на

посаду провідної солістки до складу Молодіжного духового ансамблю провінції Шаньдун. Навчання продовжила в Істменській музичній школі (США) у професорів Лінь Цзякуня, Вінсента Девіда і Дага о'Коннора.

Після повернення 2018 р. до Китаю виступала в складі Китайських національних симфонічних оркестрів у Шанхаї, Шеньчжені і Пекіні та успішно проводила сольні концерти. Серед виступів останніх років виділимо її виконання сольного твору «Сонячне сяйво над Ташкурганом» на новорічному концерті Китайського філармонійного оркестру (2021 р.). Ван Є здобула чимало вітчизняних та міжнародних нагород, серед яких Перші призи у Молодіжній групі духових інструментів Китаю (2009 р.) та у Нью-Йорку на чемпіонаті MTNA (New York State, 2017 р.), 2018 р. стала переможницею конкурсу Eastern United States Woodwind Division (конкурс виконавців на дерев'яних духових інструментах східної частини США). У колі вихованців свого класу в консерваторії пропагує положення педагогіки Марселя Мюля, Р. Коллегреве, Е. Кокрофта, Г. Клозе, Вінсента Девіда та виконання творів китайської національної і західної авангардної музики. 2023 р. брала участь у записі програми CCTV «Classics Sings: Youth».

Лауреатом нагороди «Золотий значок освітянина» та переможцем конкурсу камерної музики Національної асоціації викладачів музичних інструментів Китаю є вихованець класу Лі Маньлуна Гай Цюнь (*Gai Qun*, нар. 1987 р.). Після закінчення Пекінської консерваторії він продовжив навчання з класичного виконавства на саксофоні в американських професорів Лінь Цзякуня і Кеннета Раднофські у Консерваторії Нової Англії – найстарішій консерваторії США в Бостоні, яка є одним із найпрестижніших навчальних закладів, що співпрацює з Бостонським симфонічним оркестром. За час навчання виявив себе як чудовий виконавець-ансамбліст і прихильник академічної модерної музики. Перебуваючи у США, створив квартет саксофоністів «Red Line», з яким, виконуючи в концертах твори сучасної музики, успішно гастролує світом [8; 32]. Із цим колективом виборов чимало визначних перемог: три золоті медалі на Міжнародних конкурсах камерної музики у США, Словенії і Франції (2009-2010 рр.) та Золоту медаль на конкурсі квартетів саксофоністів Північноамериканської асоціації саксофоністів (2010 р.) і цього ж року – Золоту медаль на міжнародному конкурсі камерної музики, організованому сучасним американським трубачем, саксофоністом і композитором Орнеттом Коулманом. У Центральній Пекінській консерваторії Гай Цюнь працює від 2012 р.

Висновки. У процесі дослідження напрямів мистецької стратегії провідних саксофоністів Центральної Пекінської консерваторії Лі Маньлуна, Ян Туна, Ван Є і Гая Цюня підсумовано, що найважливішими виразниками їх досягнень стали прагнення до постійного вдосконалення власної кваліфікації, створення об'ємного різноманітного за жанрами, способами виконання та стилістикою національного репертуару, розширення тематики організовуваних концертів, тяжіння до вивчення і концертної презентації найсучасніших творів авангардної стилістики, плекання мистецтва ансамблевої гри, численні перемоги на найскладніших і найпрестижніших світових міжнародних конкурсах, найширша участь у формах міжнародної співпраці, а в результаті – піднесення значення і престижу китайської саксофонної школи у континуумі сучасного світового саксофонного мистецтва.

Перспективи подальшого дослідження. Вивчення напрямів мистецької стратегії та специфіки виконавської діяльності провідних саксофоністів Центральної Пекінської консерваторії дозволяє досягнути значення місця китайського саксофонного мистецтва у глобальному культурному просторі та спонукає до аналізу аналогічних результатів саксофоністів інших регіонів Китаю.

Примітки:

¹Марсель Мюль – засновник програми гри на саксофоні у Паризькій консерваторії.

²Прем'єра опери відбулась у Китаї 1998 р. в Імператорському храмі предків у Пекіні спільно з італійською оперною трупю. В складі оркестру Лі Маньлун був єдиним китайським виконавцем.

Список використаної літератури

1. Ван Юйхе. Історія сучасної китайської музики. Пекін : Народне музичне вид-во, 2002. 362 с.
2. Видатні диригенти сучасності. *Зубін Мета*. URL: <http://www.eleven.co.il/article/12738>.
3. Ду Лін. Лі Маньлун – флюгер китайських саксофоністів. *Вісник Центральної музичної консерваторії*. Пекін, 2012. Вип. 37. 115 с.
4. Ло Кунь. Саксофон у музичній творчості Китаю (на прикладі діяльності Лі Маньлуна). *Наук. зб. Львів. нац. муз. акад. ім. М.В. Лисенка*. Львів, 2014. Вип. 32. С. 134-145.
5. Лоу Ян. Дослідження інтеграції національних елементів і сучасних технік у творах для саксофона. *«Дослідження мистецтва»*. Харбін : Ред. журн. мистецтв і літератури, 2021. № 04. С. 87-89.
6. Лу Сінхай. Короткий аналіз творів для саксофона та виконання. *Північна музика*. Харбін : Вид-во журн. «Північна музика», 2013. № 06. С. 27-28.
7. Лю Мейхуань. Формування та становлення музичної культури у закладах вищої освіти Китаю. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 2021. Вип. 44, т. 2. С. 221-224.

8. Мей Сун. Дослідження застосування китайських творів у квартеті саксофонів. *Відомі майстри і твори*. Тайюань: Асоціація письменників провінції Шаньсі, 2025. №11. С. 31-33.

References

1. Wang Yuhe The History of Modern Chinese Music. Beijing : People's Music Publishing House. 2002. 362 p. [in Chinese].
2. Outstanding conductors of our time. Zubin Meta. URL: <http://www.eleven.co.il/article/12738>.
3. Du Lin Li Manlong – the weather vane of Chinese saxophonists. Bulletin of the Central Conservatory of Music. Beijing. 2012. Issue 37. 115 p. [in Chinese].
4. Luo Kun Saxophone in Chinese musical creativity (on the example of Li Manlong's activities). *Scientific collection of the Lviv National Academy of Music named after M.V. Lysenko*. Lviv, 2014. Issue 32. P. 134-145 [in Ukrainian].
5. Lou Yan Research on the Integration of National Elements and Modern Techniques in Saxophone Works. «Art Research». Harbin : Editorial Board of the Journal of Arts and Literature, 2021. No. 04. P. 87-89 [in Chinese].
6. Lu Xinghai Brief Analysis of Saxophone Works and Performance. Northern Music. Publishing House of the Journal of «Northern Music», 2013. No. 06. P. 27-28 [in Chinese].
7. Liu Meihuan Formation and development of musical culture in higher education institutions of China. *Current issues in the humanities*, 2021. Issue 44. V. 2. P. 221-224 [in Chinese].
8. Mei Song Research on the Application of Chinese Works in Saxophone Quartet. Famous Masters and Works. Taiyuan : Shanxi Provincial Writers Association, 2025. No. 11. P. 31-33 [in Chinese].

UDC 78.461; 78.2i

TRENDS IN THE ARTISTIC STRATEGY OF SAXOPHONISTS OF THE CENTRAL BEIJING CONSERVATORY

Shi Xin – postgraduate student of the Department of Music History
Lviv National Music Academy named after M. V. Lysenko

The purpose of the article. Professional academic art in China appears to be a relatively young industry against the background of the long-term development of Western European saxophone art. Indeed, for the first time in China, the saxophone department was opened at the Central Beijing Conservatory at the Faculty of Instrumental Music only in 1998. However, over a period that has barely crossed the quarter-century mark, the collective work of Chinese saxophonist teachers has shown achievements and acquisitions of such a high level that in the modern world continuum Chinese saxophone performance, compositional creativity and bold and sometimes unconventional, but always progressive, methodological and pedagogical innovations are noticeably competing with similar foreign phenomena. Preserving and enriching the originality of Chinese national music, Chinese saxophonists show respect for other cultures and contribute to the development of the Chinese saxophone industry through the exchange of experience and international cooperation.

Research methods. The research methodology is based on a combination of an interdisciplinary approach and a set of methods, which includes cultural, chronological-factual, biographical and narrative ones.

The results consist in systematizing the trends of performance and directions of the pedagogical strategy of Li Manlong as the founder of the saxophone class in China, collecting definitions of the assessment of his work by the most outstanding saxophonists of our time, as the author of about 20 of the first Chinese textbooks and training manuals for saxophonists, the creator of the innovative Exam Evaluation Course with accompanying video CDs, as a composer with a description of the new means of musical expression and specific playing techniques he introduced, as the developer of a system of sound percussion effects on the saxophone and unique interpretations of over 600 classical and modern solo and ensemble works, as the founder of the first saxophone ensemble in China of the Central Beijing Conservatory and the organizer of a large series of cyclical concerts. The most important achievements of the creative biography of Yang Tong as a performer of works by modernist composers, the winner of a number of the most difficult international saxophonist competitions are summarized; Wang Ye as a propagandist of the methodological provisions of the world's leading contemporary teachers and the performance of works of Chinese national and Western avant-garde music. The most important achievements of Li Manlong's student, Gai Qun, as an ensemble player and supporter of the performance of works of academic modern music are characterized.

The scientific novelty of the study lies in the collection and systematization of little-known facts from the creative biographies of the leading saxophone teachers of the Central Beijing Conservatory Li Manlong, Yang Tong, Wang Ye and Gai Qun, without which it is impossible to comprehend the trends in the development of modern saxophone performance and pedagogy in China.

Practical significance lies in the possibility of expanding knowledge about the state of development of modern Chinese saxophone pedagogy and performance and the role of international cooperation.

Key words: Beijing Central Conservatory, contemporary saxophonists, creative activity, solo and ensemble performance, repertoire, international cooperation.

Стаття отримана 01.05.2025

Стаття прийнята 28.07.2025

Стаття опублікована 22.12.2025